

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžfk/6/2019
Identifikačné číslo spisu: 1016201237
Dátum vydania rozhodnutia: 30.04.2020
Meno a priezvisko: Mgr. Peter Melicher
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1016201237.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Petra Melichera a členov senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Eriky Šobichovej v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): SPOL. AGRO POČÚVADLO, s.r.o, IČO: 36 036 102, Ludanská 7, 934 01 Levice, právne zastúpený: JUDr. Ondrej Mészáros, advokát, Brezova 10, 937 01 Želiezovce, proti žalovanému: Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky, Dobrovičova 12, 812 66 Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 12365/2016, 1446/2016-640 zo dňa 06.05.2016, v konaní o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S/154/2016-176 zo dňa 17. októbra 2018 takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S/154/2016- 176 zo dňa 17. októbra 2018 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d'alsie konanie.

Odôvodnenie

O d ô v o d n e n i e

I. Konanie na správnom súde

1. Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom č. k. 6S/154/2016-176 zo dňa 17.10.2018 zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 123465/2016/-640 zo dňa 06.05.2016, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie Platobnej agentúry č. 500/1056/1805/2014 zo dňa 20.01.2016, ktorým Platobná agentúra rozhodla o schválení poskytnutia podpory formou platby na agroenvironmentálne opatrenia (ďalej len platba AEO) v sume 18.281,91 Eur podľa § 35 nariadenia Vlády SR č. 499/2008 Z.z. o podmienkach poskytovania podpory podľa programu rozvoja vidieka v znení neskorších predpisov.

2. V odôvodnení rozsudku správny súd uviedol, že v danom prípade bolo predmetom súdneho prieskumu v rozsahu žalobných dôvodov napadnuté rozhodnutie žalovaného, ktorým bolo potvrdené prvostupňové rozhodnutie platobnej agentúry, ktorým rozhodla o žiadosti žalobcu zo dňa 23.04.2014 tak, že mu schválila poskytnutie podpory formou platby na agroenvironmentálne opatrenie v sume

18.281,91 Eur podľa § 35 nariadenia vlády č. 499/2008, čím znížila žalobcom požadovanú platbu na agroenvironmentálne opatrenie o sumu 4.514,67 Eur z dôvodu nedodržania deklarovanej výmery bez zistenia úmyslu v zmysle čl. 16 nariadenia Komisie č. 65/2011 a o sumu 565,42 Eur z dôvodu porušenia podmienok krížového plnenia v zmysle čl. 19 ods. 2 uvedeného nariadenia. Podľa zistení platobnej agentúry obsiahnutých v administratívnom spise (na základe viacerých kontrol na mieste a zároveň kontroly podmienok krížového plnenia) žalobca deklaroval diel pôdneho bloku (Počúvadlo 1405/1 B), na ktorom sa nachádzali novostavby. Platobná agentúra na viacerých dieloch pôdneho bloku deklarovaných žalobcom (presný popis dielov pôdneho bloku je obsahom odôvodnenia prvostupňového rozhodnutia) zistila naddeklaráciu. Okrem toho platobná agentúra pri preverovaní žiadosti žalobcu zistila porušenie podmienok v oblasti minimálnej miery údržby tzv. „dobrých poľnohospodárskych a environmentálnych podmienok“ - GAEC.

3. Žalobca v žalobe, podobne aj v odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu namietal, že platobná agentúra nerespektovala názor žalovaného vyjadrený v rozhodnutí zo dňa 04.06.2015, a to predovšetkým zabezpečiť jeho aktívnu súčinnosť ako účastníka konania. Mal za to, že postupom platobnej agentúry bol ukrátený na svojich právach ako účastník správneho konania. Zároveň namietal, že platobná agentúra nesprávne nenariadila vo veci ústne pojednávanie. Po preskúmaní administratívneho spisu platobnej agentúry súd ustálil, že jej konaním žalobca nebol ukrátený na svojich právach ako účastník správneho konania. Súd sa stotožňuje so žalovaným, že administratívny spis obsahuje všetky procesné úkony platobnej agentúry, ktoré platobná agentúra vykonala v záujme čo najúplnejšieho zistenia skutkového stavu veci, pričom žalobca ako účastník konania mal možnosť vyjadriť sa k jednotlivým skutkovým zisteniam a podkladom rozhodnutia tak, ako mu to umožňuje § 33 ods. 2 správneho poriadku. Sám žalobca poukázal na to, že využil možnosť nahliadnutia do spisu platobnej agentúry, v rámci ktorého mu boli poskytnuté kópie príslušných dokladov (krátka správa z kontroly na mieste zo dňa 01.12.2014 a dňa 19.12.2014, deklaračná časť správy z kontroly na mieste zo dňa 04.12.2014). Zároveň aj z odôvodnenia prvostupňového rozhodnutia vyplýva, že platobná agentúra po zrušení jej pôvodných rozhodnutí opakovane vyzývala žalobcu o vyjadrenie sa k jej zisteniam, resp. na doplnenie jeho podaní, čo žalobca aj využil a k zisteniam platobnej agentúry sa opakovane vyjadroval. Svedčia o tom napríklad výzva na doplnenie podania zo dňa 21.10.2015, odpoveď žalobcu zo dňa 28.10.2015, opakovaná výzva na doplnenie podania zo dňa 13.11.2015, odpoveď žalobcu zo dňa 17.11.2015, zápisnica o uskutočnení nahliadania do spisov zo dňa 17.12.2015, odpoveď zo dňa 04.01.2016 na stanovisko žalobcu k vykonanej kontrole na mieste a k výsledkom z nahliadania do spisov zo dňa 26.12.2015 a iné.

4. Vo vzťahu k namietanému nenariadeniu ústneho pojednávania súd uviedol, že ustanovenie § 21 ods. 1 správneho poriadku vymedzuje povinnosť správneho orgánu nariadiť ústne pojednávanie len v dvoch prípadoch. V prvom prípade to musí vyžadovať povaha veci, najmä ak sa tým prispeje k jej objasneniu. V tejto súvislosti je potrebné si uvedomiť, že posúdenie toho, či v konkrétnom prípade povaha veci vyžaduje nariadenie ústneho pojednávania, je plne v kompetencii správneho orgánu, ktorý nie je viazaný prípadným návrhom účastníka konania. Správny orgán má povinnosť zistiť skutkový stav čo najúplnejšie. Za týmto účelom mu správny poriadok dáva dostatok možností na zaobstaranie podkladov pre rozhodnutie bez toho, aby bolo potrebné nariadovať ústne pojednávanie. V neposlednom rade je správny orgán povinný postupovať v súlade so zásadou hospodárnosti konania (viď § 3 ods. 4 správneho poriadku). V danom prípade žalovaný, podobne aj platobná agentúra, usúdili, že ústne pojednávanie nie je potrebné, a to predovšetkým z dôvodu existencie množstva podkladov pre rozhodnutie, ktoré sú obsiahnuté v administratívnom spise a ktoré tvoria základ pre skutkové zistenia správnych orgánov. Súd v tomto smere nezistil pochybenie správnych orgánov. V druhom prípade je správny orgán povinný nariadiť ústne pojednávanie, ak to ustanovuje osobitný zákon, čo nie je prípad žalobcu.

5. Žalobca ďalej namietal nedostatky kontrolných zistení zaznamenaných v správe o kontrole na mieste a v krátkej správe z kontroly krížového plnenia. Zároveň namietal ich nezrozumiteľnosť. Súd v tejto súvislosti uvádza, že administratívne kontroly (kontroly podmienok krížového plnenia) a kontroly na mieste sa v zmysle nariadenia Komisie č. 1122/2009 vykonávajú takým spôsobom, aby sa zaistilo

efektívne overenie dodržiavania podmienok, podľa ktorých sa poskytuje pomoc a požiadavky a normy rozhodujúce pre krížové plnenie. Zo správy z kontroly na mieste vyplýva, že u žalobcu bola na základe kontrol na mieste vykonaných v dňoch 08.09.2014-10.09.2014, 17.09.2014, 18.09.2014, 20.11.2014 a 04.12.2014 zistená nad deklarácia na viacerých deklarovovaných dieloch pôdnych blokov v celkovej výmere 24,35 ha. Súčasťou správy z kontroly na mieste je zoznam pozemkov (dielov pôdnych blokov deklarovovaných žalobcom) so zistenými nad deklaráciami. Okrem kontroly na mieste vykonala platobná agentúra u žalobcu aj administratívnu kontrolu podmienok krížového plnenia, ktorou zistila porušenie podmienok v oblasti „minimálnej miery údržby“, a to porušenie podmienky „počas celého vegetačného obdobia udržiavať všetky plochy trvalých trávnych porastov kosením alebo spásaním, doplnkovo mulčovaním“ a podmienky „počas kalendárneho roka zabráňovať rozširovaniu samonáletov drevín, odstraňovať húževnaté buriny, vrátane zostávajúcich nedopaskov“. Správu z kontroly na mieste a krátku správu z kontroly krížového plnenia žalobca podpísal dňa 04.12.2015, pričom svojim podpisom potvrdil svoje oboznámenie sa s jednotlivými zisteniami platobnej agentúry, ku ktorým neuviedol žiadne výhrady, a to ani k vypracovaniu predmetných správ. Súd poukázal, že uvedené správy spĺňajú všetky náležitosti v zmysle nariadenia Komisie č. 1122/2009, a preto súd námietky žalobcu v tomto smere nepovažoval za dôvodné. K procesnému postupu platobnej agentúry po vydaní správy z kontroly na mieste a krátkej správy z kontroly krížového plnenia sa súd vyjadril v bode 36 tohto rozsudku.

6. Okrem toho súd neprisvedčil žalobcovi v tom, že platobná agentúra ho o nesúladoch zistených počas kontroly na mieste neinformovala v lehote troch mesiacov od vykonania kontroly. Z administratívneho spisu totiž vyplýva, že platobná agentúra žalobcu v súlade s čl. 54 ods. 2 Nariadenia Komisie č. 1122/2009 informovala o nesúladoch zistených počas kontroly na mieste v lehote troch mesiacov od vykonania kontroly na mieste, a to listom zo dňa 07.01.2016. Okrem toho sa žalobca oboznámil so zistenými nesúladmi prostredníctvom správy z kontroly na mieste a krátkej správy z kontroly podmienok krížového plnenia, ktoré sám podpísal. Žalobca bol zároveň poučený o možnosti (nie povinnosti) tieto správy podpísať, pričom jeho podpis svedčí o jeho účasti na kontrole a oboznámení sa so stavom zisteným počas jej výkonu. Tiež mu bola poskytnutá možnosť vyjadriť sa, resp. doplniť svoje vyjadrenia ku kontrole na mieste osobitným listom, ktorý tvorí prílohu správy z kontroly na mieste.

7. Súd prisvedčil žalovanému pri postupe podľa čl. 12 ods. 3 a 4 nariadenia Komisie č. 1122/2009 s tým, že žalobca pri predkladaní žiadosti deklaroval správnosť a úplnosť údajov a bol povinný prípadné nesprávnosti opraviť alebo chýbajúce údaje doplniť. Správne uvádza žalovaný, že žalobca podpisom svojej žiadosti vyhlásil správnosť, úplnosť a pravdivosť všetkých údajov a informácií v nej uvedených, a preto v prípade ich nesprávnosti alebo nepresnosti je povinný znášať následky vo forme krátenia žiadanej podpory. Nemožno prisvedčiť žalobcovi, že nemá niesť zodpovednosť za žalovaným vyplnené tlačivá a veľkosť nameraných plôch. Naopak, citované znenie článku 12 je formulované jasne a ukladá žalobcovi povinnosť prípadné nesprávnosti opraviť. Jedine žalobca samotný, ako žiadateľ o podporu a jej konečný užívateľ musí ako starostlivý hospodár byť schopný identifikovať všetky poľnohospodárske parcely a ich plochu, ktoré môžu byť zahrnuté do jeho žiadosti o podporu.

8. Záverom súd uviedol, že námietkou žalobcu ohľadom nevyplatenia schválenej časti podpory platobnou agentúrou sa nezaoberal, nakoľko postup platobnej agentúry po vydaní prvostupňového rozhodnutia nebol predmetom súdneho skúmania.

9. Správny súd vychádzajúc zo skutkových zistení v danej veci dospel k záveru, že správne orgány oboch stupňov v danom prípade postupovali v súlade s citovanou právnou úpravou, vo veci si zadovážili dostatok skutkových podkladov relevantných pre vydanie rozhodnutia, v odôvodnení rozhodnutia uviedli dôvody, na základe ktorých v danej veci rozhodli, námietkami žalobcu sa náležite zaoberali a žalovaný sa súčasne v dôvodoch svojho rozhodnutia náležite vysporiadal s odvolacími námietkami. Napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj prvostupňové rozhodnutie platobnej agentúry, súd teda považoval za vecne správne, a preto žalobu ako nedôvodnú v súlade s § 190 SSP zamietol.

II. Kasačná sťažnosť, vyjadrenia

10. Proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu podal sťažovateľ (žalobca) v zákonom stanovenej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodov podľa § 440 ods.1 písm. f/ a g/ SSP z dôvodu toho, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné právo v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a z dôvodu, že rozhodol na základe nesprávneho posúdenia veci.

11. Vo vzťahu k namietanému nenariadeniu ústneho pojednávania tvrdenie krajského súdu, že je plne v kompetencii správneho orgánu posúdiť či si vyžaduje povaha veci ústne pojednávanie nie je správne, pretože zákon jasne ustanovuje, že správny orgán má povinnosť nariadiť ústne pojednávanie najmä ak sa tým prispeje k jej objasneniu. A tvrdenie že správny orgán je povinný postupovať v súlade so zásadou hospodárnosti, a že z množstva podkladov, ktoré správny orgán mal usúdiť, že nie je potrebné ústne pojednávanie, v danom prípade by bolo oveľa hospodárnejšie a účelnejšie nariadiť jedno ústne pojednávanie na ktorom by sa vyjasnili všetky skutočnosti resp. nezrovnalosti, nejasnosti a doložili všetky doklady, podklady a tvrdenia účastníka konania. Takto sa konanie stálym opakovaním sa niektorých listín zo strany správnych orgánov, vyjadreniami účastníka konania, a predlžovaním si zákonnej lehoty zo strany žalovaného, len vzdialilo rozhodovanie, čo spôsobilo v konečnom dôsledku zbytočné predlžovanie konania pred orgánmi, čím vlastne nastala situácia, že nebola zachovaná rýchlosť a hospodárnosť konania v danej veci čo preukazuje aj skutočnosť, že konanie pred orgánmi trvalo dlhšie ako 14 mesiacov. Čiže v danom prípade tu nie je možné tvrdiť, že by ústne pojednávanie nebolo rýchle a hospodárne, keďže za tých daných 14 mesiacov mohlo byť ústne pojednávanie vykonané, kedykoľvek bez toho, že došlo k nehospodárnosti, alebo že by to spomalilo konanie.

12. Vo vzťahu k bodom 38 a 39 rozsudku uviedol, že v danom prípade súd nesprávne zhodnotil dôkazy, keďže zo sledu dátumov je zrejmé, že žalobca nebol informovaný orgánom o nesúladoch zistených počas kontroly v lehote troch mesiacov, ktoré boli vykonané v dňoch 08.09.2014 - 10.09.2014, 17.09.2014, 18.09.2014, 20.11.2014 a 04.12.2014, keďže žalobcu informoval orgán listom až zo dňa 07.01.2016. Z čoho je zrejmé, že tu došlo k porušeniu čl. 54 ods. 2 Nariadenia Komisie č. 1122/2009. Nesprávnym vyhodnotením dôkazu dochádza zo strany krajského súdu aj k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý súdny proces, keďže zo zrejmých dátumov nesprávne posúdil vec, vzniká tu aj predpoklad na to, že súd nerozhodoval nestranne a nezávisle, ako aj možnosť porušenia princípu rovnosti účastníkov konania a princípu rovnosti zbraní.

13. K bodu 40 napadnutého rozsudku sťažovateľ uvádzal, že mal v danom prípade na geografickom materiáli vyznačiť resp. uviesť hranice referenčných parciel a v prípade každej referenčnej maximálna oprávnená plocha, ktorú aj žalobca vyznačil. Nariadenie Komisie č. 1122/2009 neustanovuje, aby žalobca presne vymeral na hektáre, že akú má veľkú plochu, ale aby uviedol hranice referenčných plôch. To že na predtlačенých materiáloch bola uvedená väčšia plocha, aká v skutočnosti mala byť nie je žalobcova chyba, ale povinnosť orgánu predkladať správne výmery, žalobca má povinnosť, len uviesť hranice, žalobca ani nemá možnosť sám zistiť presnú výmeru v hektároch a Nariadenie Komisie č. 1122/2009 mu to nikde ani neustanovuje a podľa ust. čl. 2 ods. (2) nikoho nemožno nútiť, aby konal niečo čo zákon neukladá, čiže v danom prípade žalobca nemal povinnosť presne vymerať rozlohy referenčných parciel, on ich mal len opraviť v prípade, že hranice referenčných parciel nie sú správne.

14. V danom prípade, sa má uplatňovať princíp, že nejasné a neurčité právne normy nemožno aplikovať a vykladať na ťarchu adresáta právnej normy, ale vždy na ťarchu tvorcu právnej normy. Čiže v danom prípade súd právnu normu nesprávne interpretoval resp. ju nesprávne aplikoval. Týmto odôvodnením krajský súd narušil princíp rovnosti účastníkov konania.

15. Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhol, aby kasačný súd, rozsudok krajského súdu zrušil a vrátil súdu na ďalšie konanie, prípadne, aby zrušil rozhodnutie žalovaného a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

16. Ku kasačnej sťažnosti sa vyjadril žalovaný písomne, uviedol, že žalobca v kasačnej sťažnosti neuviedol žiadne nové skutočnosti, ktoré by neboli predmetom prerokovania sporu na ústnom pojednávaní. Poukázal na svoje písomné vyjadrenie k žalobe. Žalobca zdôraznil že až do podania

odvolania vo vzťahu k rozhodnutiu žalovaného nenamietal výsledky obsiahnuté v správe z KNM zo dňa 04.12.2015 a svojim podpisom akceptoval skutočnosti, zistené a zosumarizované v správe z KNM ku ktorým neuviedol žiadne výhrady a ku ktorým sa mal možnosť vyjadriť, čo však žalobca neurobil. Žalobca v kasačnej sťažnosti neuviedol žiadne konkrétne skutočnosti ktorými by vyvrátil závery ku ktorým dospel žalovaný v napadnutom rozhodnutí a ku ktorým po dôkladnom preskúmaní napadnutého rozhodnutia žalovaného dospel aj krajský súd. Žalobcovi bol v priebehu správneho konania poskytnutý dostatočný priestor na uplatnenie svojich práv, žalovaný sa s jeho námietkami patrične zaoberal a vysporiadal. Zastal názor, že krajský súd pri vydávaní rozhodnutia vec správne posúdil a vyhodnotil skutkový a právny stav. Z tohto dôvodu žiadal kasačnú sťažnosť zamietnuť ako nedôvodnú.

III. Konanie pred kasačným súdom

17. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „kasačný súd“) (§ 438 ods. 2 SSP), po zistení, že kasačnú sťažnosť podal včas účastník konania zastúpený v súlade z ustanovením § 449 ods. 1 SSP bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) preskúmal a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalobcu je dôvodná. Rozhodol bez nariadenia pojednávania s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho súdu www.nsud.sk Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 30. apríla 2020 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 SSP).

18. Kasačný súd po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi kasačnej sťažnosti proti napadnutému rozsudku Krajského súdu v Bratislave preskúmal rozsudok správneho súdu, aj konanie ktoré mu predchádzalo, skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a konanie mu predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa správny súd vysporiadal so všetkými zásadnými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

19. Najvyšší súd ako súd kasačný z obsahu spisu krajského súdu, ktorého súčasťou bol aj administratívny spis zistil, že žalobca dňa 23.04.2014 podal na regionálnom pracovisku Pôdohospodárskej platobnej agentúry (ďalej aj ako „prvostupňový orgán“ alebo „platobná agentúra“) Jednotnú žiadosť na rok 2014 pod evidenčným číslom 214/MA-BK/23042014/001/SAPS, ktorou požiadal o poskytnutie podpory formou jednotnej platby na plochu na užívanú výmeru 228,42 ha, doplnkovej platby na plochu na užívanú výmeru 67,04 ha, vyrovnávací príspevok na znevýhodnené oblasti, platbu na dojnice a agroenvironmentálnu platbu, konkrétne podopatrenie ekologické poľnohospodárstvo na ornej pôde vo výmere 67,04 ha a ekologické poľnohospodárstvo na trvalých trávnatých porastoch vo výmere 161,38 ha. Dňa 10.12.2014 vydala platobná agentúra, ako príslušný orgán štátnej správy pre oblasť poskytovania podpory pre pôdohospodárstvo, rozvoj vidieka a rybné hospodárstvo podľa zákona č. 543/2007 Z.z. o pôsobnosti orgánov štátnej správy pri poskytovaní podpory v pôdohospodárstve a rozvoji vidieka (ďalej len „zákon č. 543/2007 Z.z.“), v zmysle nariadenia Rady (ES) č. 73/2009, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá režimov priamej podpory pre poľnohospodárov v rámci spoločnej poľnohospodárskej politiky (ďalej len „nariadenie Rady č. 73/2009“), nariadenia Komisie (ES) č. 1122/2009, ktorým sa ustanovujú podrobné pravidlá vykonávania nariadenia Rady č. 73/2009, pokiaľ ide o krížové plnenie, moduláciu a integrovaný správny a kontrolný systém v rámci schém priamej podpory pre poľnohospodárov (ďalej len „nariadenie Komisie č. 1122/2009“), nariadenia vlády SR č. 488/2010 Z.z. o podmienkach poskytovania podpory v poľnohospodárstve formou priamych platieb (ďalej len „nariadenie vlády č. 488/2010 Z.z.“), nariadenia Rady (ES) č. 1698/2005 o podpore rozvoja vidieka prostredníctvom Európskeho poľnohospodárskeho fondu pre rozvoj vidieka (ďalej len „nariadenie Rady č. 1698/2005“), nariadenia Komisie (EÚ) č. 65/2011, ktorým sa ustanovujú podrobné pravidlá uplatňovania nariadenia Rady č. 1698/2005, pokiaľ ide o realizáciu kontrolných postupov a krížového plnenia pri opatreniach na podporu rozvoja vidieka (ďalej len „nariadenie Komisie č. 65/2011“), nariadenia vlády SR č. 499/2008 Z.z. o podmienkach poskytovania podpory podľa programu rozvoja vidieka (ďalej len „nariadenie vlády č. 499/2008 Z.z.“), nariadenia vlády SR č. 152/2013 Z.z. o podmienkach poskytovania podpory v poľnohospodárstve formou prechodných vnútroštátnych platieb v znení nariadenia vlády SR č. 20/2014 Z.z. (ďalej len

„nariadenie vlády č. 152/2013 Z.z.“) a v zmysle nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1306/2013 Z.z. o financovaní, riadení a monitorovaní spoločnej poľnohospodárskej politiky (ďalej len „Nariadenie č. 1306/2013“) rozhodnutie č. 500/1056/16058/2014, ktorým schválila poskytnutie podpory formou jednotnej platby na plochu v sume 31.886,38 Eur podľa § 2 nariadenia vlády č. 488/2010 Z.z., platby na dojnice v sume 5.609,78 Eur podľa § 3 tohto nariadenia, vyrovnávacieho príspevku v znevýhodnených oblastiach v sume 17.316,46 Eur podľa § 57 nariadenia vlády č. 499/2008 Z.z., doplnkovej platby na plochu v sume 0,00 Eur podľa § 2 nariadenia vlády č. 152/2013 Z.z. a úhrady finančnej disciplíny v sume 776,90 Eur podľa čl. 26 ods. 5 Nariadenia č. 1306/2013.

20. Následne platobná agentúra preskúmala žiadosť žalobcu spolu so zoznamom poľnohospodárskych pozemkov a grafickými prílohami a po kontrolách vykonaných v zmysle nariadenia Komisie č. 65/2011 vydala rozhodnutie č. 500/1056/17256/2014 zo dňa 27.02.2015, ktorým schválila žalobcovi poskytnutie podpory formou platby na agroenvironmentálne opatrenie v sume 18.281,91 Eur podľa § 35 nariadenia vlády č. 499/2008, čím znížila požadovanú platbu na agroenvironmentálne opatrenie o sumu 4.514,67 Eur z dôvodu nedodržania deklarovanej výmery bez zistenia úmyslu v zmysle čl. 16 nariadenia Komisie č. 65/2011 a o sumu 565,42 Eur z dôvodu porušenia podmienok krížového plnenia v zmysle čl. 19 ods. 2 uvedeného nariadenia. Po odvolaní žalobcu vydal žalovaný rozhodnutie č. 13901/2015, 1627/2015-640 zo dňa 04.06.2015, ktorým uvedené rozhodnutie platobnej agentúry zrušil a vec jej vrátil na nové konanie a rozhodnutie. Dôvodom zrušenia rozhodnutia platobnej agentúry bola skutočnosť, že platobná agentúra sa nevyporiadala s vyjadrením žalobcu zo dňa 11.02.2015 (doručenom platobnej agentúre dňa 12.02.2015), čím podľa žalovaného porušila § 47 ods. 3 správneho poriadku.

21. Platobná agentúra následne v novom konaní opätovne preskúmala žalobcovu dokumentáciu a správy z kontrol na mieste vykonaných v prítomnosti žalobcu a vydala rozhodnutie č. 500/1056/18477/2014 zo dňa 14.07.2015, ktorým opätovne schválila žalobcovi poskytnutie podpory formou platby na agroenvironmentálne opatrenie v sume 18.281,91 Eur podľa § 35 nariadenia vlády č. 499/2008. Po odvolaní žalobcu vydal žalovaný dňa 02.10.2015 rozhodnutie č. 23773/2015, 2965/2015-640, ktorým uvedené rozhodnutie platobnej agentúry zrušil a vec jej vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie. Dôvodom opätovného zrušenia rozhodnutia platobnej agentúry bola skutočnosť, že platobná agentúra sa podľa názoru žalovaného nedostatočne vysporiadala s námietkami a dôkazmi predloženými žalobcom.

22. Po opätovnom preskúmaní veci a vysporiadaní sa s nedostatkami vytknutými žalovaným v jeho rozhodnutiach vydala platobná agentúra dňa 20.01.2016 rozhodnutie č. 500/1056/18505/2014 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“), ktorým opätovne schválila žalobcovi poskytnutie podpory formou platby na agroenvironmentálne opatrenie v sume 18.281,91 Eur podľa § 35 nariadenia vlády č. 499/2008. Po odvolaní žalobcu, ktorého argumentačným základom boli žalobné dôvody, vydal žalovaný napadnuté rozhodnutie, ktorým odvolanie žalobcu zamietol a prvostupňové rozhodnutie platobnej agentúry potvrdil.

23. Kasačný súd uznal za dôvodnú kasačnú námietku žalobcu s poukazom na § 440 ods. 1 písm. f/ SSP a to, že správny súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. V tomto ponímaní ide o tzv. zmätočné rozhodnutie, a to najmä v časti odôvodnenia napadnutého rozsudku a to konkrétne v bodoch 38 a 39 napadnutého rozsudku krajského súdu.

24. Pod nesprávnym procesným postupom súdu treba rozumieť taký postup správneho súdu, ktorým sa znemožnilo účastníkovi konania realizácia tých procesných práv, ktoré majú slúžiť na ochranu a obranu jeho práv a záujmov v tom ktorom konaní, pričom miera tohto porušenia bude znamenať nespravodlivý súdny proces. Podľa názoru kasačného súdu je nepreskúmateľné odôvodnenie rozhodnutia v bodoch 38 a 39 rozsudku správneho súdu, ktorý konštatuje, že u žalobcu bola vykonaná kontrola na mieste dňa 08.09.2014 až 10.09.2014, 17.09.2014, 18.09.2014, 20.11.2014 a 04.12.2014 na základe ktorých boli zistené špecifikované porušenia. Ďalej správny súd tiež konštatoval, že správu z kontroly na mieste a krátku správu z kontroly krížového plnenia žalobca podpísal dňa 04.12.2015, pričom svojim podpisom potvrdil oboznámenie sa s jednotlivými zisteniami platobnej agentúry ku ktorým neuviedol žiadne výhrady a to ani vypracovanie predmetných správ.

25. V bode 39 odôvodnenia rozsudku správny súd poukazuje na to, že platobná agentúra informovala o nesúladoch zistených počas kontroly na mieste v lehote 3 mesiacov od vykonania kontroly na mieste a to listom zo dňa 07.01.2016. Sám žalovaný v napadnutom rozhodnutí a aj vo vyjadrení k žalobe však konštatuje, že list platobnej agentúry č. 300/124/2015 zo dňa 07.01.2016 predstavuje doplňujúce stanovisko k vykonanej KNM, tiež konštatuje, že platobná agentúra v súlade s čl. 54 ods. 2 Nariadenia ES č. 1122/2009 informovala žiadateľa o zistených nesúladoch v stanovenej lehote prostredníctvom správy z jednotlivých dátumov kontrol a správy z kontroly je zrejmé, že v tejto časti je rozsudok správneho súdu nepreskúmateľný, keď nie je zrejmé o akú konkrétnu správu z kontroly na mieste a krátku správu z kontroly krížového plnenia žalobcu zo dňa 04.12.2015 ide, vzhľadom aj na predchádzajúce vykonané kontroly, ktoré boli v roku 2014, ktoré boli završené dňa 04.12.2014. Táto správa z kontroly zo strany správneho súdu zo dňa 04. 12.2015 nie je identifikovaná žiadnym číslom respektíve značkou žalovaného respektíve prvostupňového správneho orgánu a ako taká sa v administratívnom spise žalovaného nenachádza.

26. Kasačný súd poukazuje na to, že v predmetnej veci bolo vydané prvé rozhodnutie zo strany prvostupňového orgánu verejnej správy dňa 27.02.2015 pod č. 500/1056/17256/2014, pričom podľa konštatácie správneho súdu mala byť krátka správa z kontroly krížového plnenia žalobcu a správa z kontroly na mieste podpísaná až dňa 04.12.2015. Ďalej bolo zistené, že toto prvé rozhodnutie bolo zrušené rozhodnutím žalovaného pod č. 13901/2015 zo dňa 04.06.2015 a následne Pôdohospodárska platobná agentúra vydala rozhodnutie vo veci opätovne zo dňa 14.07.2015 pod č. 500/1056/184777/2014, ktorým schválila poskytnutie podpory formou platby na agroenviromentálne opatrenie v sume 18.281,91 Eur podľa § 35 NV SR č.499/2008 Z.z. Toto rozhodnutie žalobca takisto napadol odvolaním o ktorom odvolaní rozhodol opätovne žalovaný rozhodnutím zo dňa 02.10.2015 pod č. 23773/2015, ktorým opätovne zrušil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu a vec vrátil na nové konanie. Následne potom bolo vydané rozhodnutie Pôdohospodárskej platobnej agentúry zo dňa 20.01.2016, ktoré bolo potvrdené žalovaným rozhodnutím, ktoré bolo predmetom súdneho prieskumu pred správnym súdom. Aj vzhľadom na uvedené skutočnosti bude potrebné, aby správny súd vychádzal pri posudzovaní veci, najmä z predloženého obsahu administratívneho spisu a nielen z vyjadrenia žalovaného k správnej žalobe. Z rozhodnutia správneho súdu je zrejmé, že tento len prevzal do obsahu odôvodnenia svojho rozsudku vyjadrenie žalovaného bez toho, aby sa správny súd zaoberal jednotlivými konkrétnymi žalobnými námietkami žalobcu a posúdil ich opodstatnenosť alebo neopodstatnenosť v kontexte s obsahom administratívneho spisu.

27. Vzhľadom na uvedené skutočnosti a zistenia zo strany kasačného súdu je možné konštatovať, že vyššie uvedeným konaním správneho súdu došlo nesprávnym procesným postupom súdu, k znemožneniu žalobcovi, aby uskutočnil jemu procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces s poukazom na § 440 ods. 1 pís. f/ SSP.

28. Vzhľadom na uvedené skutočnosti došlo k zrušeniu rozsudku správneho súdu postupom cez ustanovenie § 462 ods. 1 SSP podľa ktorého, ak kasačný súd po preskúmaní zistí dôvodnosť kasačnej sťažnosti, rozhodne o zrušení napadnutého rozhodnutia a podľa povahy veci vráti vec krajskému súdu na ďalšie konanie.

29. Podľa ustanovenia § 469 SSP ak dôjde k zrušeniu napadnutého rozhodnutia a vráteniu veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie je krajský súd viazaný právnym názorom kasačného súdu. V ďalšom konaní správny súd opätovne sa vyjadří ku všetkými žalobnými námietkami žalobcu, najmä v kontexte s predloženým obsahom administratívneho spisu.

30. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.